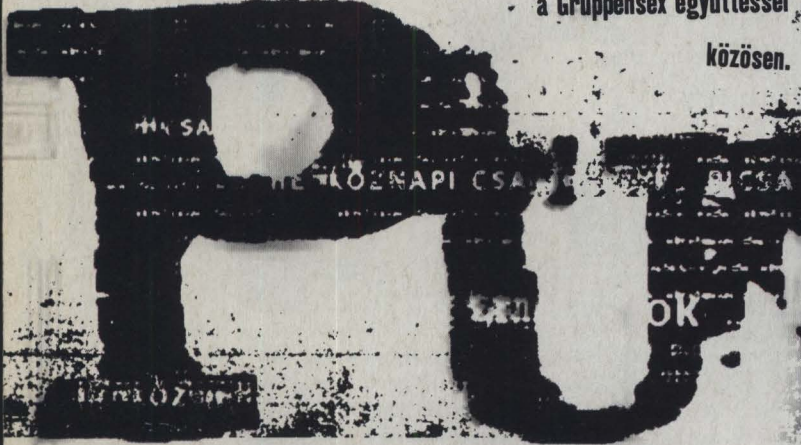

Sokk Ludd Hétköznapi CSAIódásokkal

ÚGY '90-BEN, NEM SOKKAL MEGALKULÁSUK UTÁN LÁTTAM ŐKET ELŐSZÖR
 – IGAZ AKKOR MÉG CSAK A MOSTANI NEVÜK KÖZÉPSŐ NAGYBETŰIT, VAGY A II-CSA FELÍRÁST
 HASZNÁLTÁK. Pécssett, a Kazinczy Étteremben sokkolták rendesen a közönséget
 a Gruppensex együttesel
 közösen.

Azóta a kilencedik anyagukkal készültek el, utána tagcseréken is átettek, novemberre várható a következő lemez. Nemrég Szlovákiában (Dunaszerdahelyen, Érsekújváron s egyéb magyarlakta helyeken) nyomtak le bulikat, szeptember végén pedig erdélyi turné Temesvár, Kolozsvár, Nagyvárad állomásokkal, majd novemberben újra indul az ÚTÁZÓ PUNKCIRKUSZ.

Bársony Barnabás zenefelelős-szólógitárossal

és Megyeri Ferenc szövegíró-énekessel a közelmúltban megjelent „LUDD TÁBOROK

– AVAGY KÉT MŰSZAK FŰSZAG”
 CD-jük kapcsán találkoztunk.

– A zenei világotok főleg punkra épül. A mondanivalótokhoz ez illik leginkább? – BB: Nem, mert nálunk a zene születik először. Sosem gondolkoztam, hogy most egy kemény punkos dalt vagy mit is akarok, hogy egyáltalán számot... Általában leülök otthon gitározgatni, ebből kijön egy nekem tetsző dallam, rádúdolgatok valamit, felveszem magnóra és odaadom a Ferinek, ő a felelős a zene hangulatához illő szövegekért. Azzal sem törődök, ha olyan laza dallam születik, amire azt mondják, hogy nem is punk... lényeg, hogy nekem tetszik.

– Az új lemezen hallani átdolgozásokat is Sid Viciustól, a Ramonestól, Iggy Poptól. – MF: Alapzenék a punkban, ezeken nőttem fel. Az én tinikorom – nem akarok nosztalgizálni – egybeesett a punk magyarországi felütésével a nyolcvanas évek elején. Előtte is érdekelték zenék, de ez kapott el igazán. De a zenekar idősebb tagjait, Barnát és Vilit is ilyen idős korokban csapta meg az újhullám szele.

– Műanyag Bertrand is szerepel a korongon. – MF: Nem állítom, hogy Plastic Bertrand a kedvencem, erről szól a szám. [„HOZOTT EGY KAZIT A BARNA, VALAMI NYÁL VOLT RAJTA, ISMERŐS DALLAM. A MŰANYAG BERTRAND, NYOLCBA JÁRTAM, KIBASZOTTUL UTÁLTAM...”] Akkor már szétvált az újhullám földalatti része, meg az a diszkópunk, amit a média próbált nyomni. Ennek egyik „jeles” képviselője volt, itthon Eurovíziós műsorokban is lehetett látni, én már akkor vizsgálógtam az ürgétől. Végre elkövetkezett a pillanat, hogy leszámoltam vele húsz év után.

BB: Talán nem véletlen, hogy többen feldolgozták, én a Damned verzióját nyúltam le...

– Hogyan születnek ezek a kinti agitprop bandákéhoz hasonlatosan kritikus, többek között politikusokat is kikezdő szövegeid?

MF: Ha ez a cikk arról fog szólni, hogy a politikusokról mi a véleményem, akkor az tévút... Az utóbbi időben leálltam a személyeskedésről, hogy X vagy Y politikust kipécézzem magamnak. Én már nem utálok senkit és semmit, néhány éve eljutottam a keleti filozófiáig... Már gyermekkoromtól a humán dolgok foglalkoztattak, a többiek sokszor kiröhögtek: egyikük a motorját berhelte, a másik matematikazseni volt, engem meg általános iskola óta főleg a politika, történelem, irodalom érdekelt. Ezeket találtam meg a punkzenében. Inkább a Dead Kennedys vagy az Exploited ragadott meg, a punk politikus vonala, ami baloldali volt Angliában és Amerikában is. Nem jellemző, hogy a burzsoáziából kerültek volna ki ezek az emberek. Írhatnék én hiphopdolgozokról, meg mit tudom én, de ez érdekelt mindig. Ehhez az oldalhoz állok legközelebb, de nem vagyok egyik pártnak sem tagja, bár sokszor próbáltak befűzni. Különböző mozgalmak, főleg kisebb hazai autonóm-anarchista szervezetek akarták zászlajukra tűzni az együttest a szövegeimmel. Ha néha kapcsolatba is kerültünk, tőlük is próbáltam autonóm lenni. Pozitív, ha egy-egy jó ügy mellé beáll egy banda, de hogy folyamatosan, mint valami propaganda-hadjáratban, az egyik zenekarnak sem használ, meg nem is az én profilom. De a világnézetemben annyira még nem tudtam megszabadulni a politikától, hogy ne érdekeljenek a dolgok, meg is írom róla a véleményemet.

– **S ha a szövegeid alapján azt mondják, hogy balos, anarchista punk?** – MF: Ha valaki bármilyen művet ír – dalszöveget, novellát, regényt, verset – nem biztos, hogy róla szól. Még ha egyes szám első személyben is írom, nem biztos, hogy az én vagyok. Ha egy terrorista, anarchista... bárki bőrre bújok – akivel egyet lehet érteni, vagy unszimpatikusnak venni, vagy bármit... nem biztos, hogy azonosítani kell az írójával.

– **Mit mozgatott meg benned Che Guevara, hogy a korábbi lsten hozott nálunk, Johnny! lemezeket Commandante dalának szövegét róla írtad?**

MF: Elég érdekes a sorsa: a kubai forradalom győzelme a hatalom csúcsán lévő elitbe segítette. És a többi harcos kommunistaival, forradalmárral ellentétben – akik már páholyban érezve magukat, szépen hanyatt dőlve azokhoz kezdtek hasonlítani, akiket előtte megdöntöttek – Che Guevara elment a mocsos, párás dzsungelbe, holott a politikában már a topon volt. Folytatta a maga forradalmát, volt benne bátorság ahhoz, hogy ne legyen konformista, ne fekdűjön el, és véghez vigye, amit a szíve vagy az agya diktált. Az élete rövid volt, hasonlóan néhány rocksztaréhoz, akik fiatalon agyonitták vagy -narkózták magukat – ez azért mennyire más... Nem sok ilyen ember volt, aki negyven éves korától nem a bársony- vagy hintaszékben végezte volna a dzsungel helyett, ennyiben tartom példaképnek.

– **Az új művek egyfajta keretbe foglalt válogatás, hogy állítótátok össze?** – BB: Az első három, ma már hozzá nem férhető kazettánkról kerültek rá számok, mert meguntuk már mindenkinek állandóan másolgatni, küldözgetni... Olyan számokat válogattunk, melyek a '96-os best of-on nem szerepeltek. Hogy '99-ben is elfogadható legyen, át is hangszereltük mindegyiket, például brácsa és billentyűsök is hallhatók bennük. A pécsi Teve Sound Stúdió segítségével sikerült olyan gitárhangzást is kialakítani, amire eddig nem volt lehetőségünk.

– **A kerettörténet sem mindennapos: a mai szóhasználattal ultraradikális munkásvezérnek számító gépromboló Ludd tábornok a főszereplő.** – MF: Elég szimpla lett volna önmagában a régi számok felújítása és az átdolgozások, ideológiai-művészi töltést is akartam, így jutott eszembe ez az inkább vízió- vagy álomszerű kerettörténetféle. Kerestem egy vegytiszta, gyakorlatilag ideológiától, hunyorgásoktól mentes figurát a munkásmozgalomból. Akik az ő nevét felhasználták annak idején a mozgalmi tevékenységükhöz, azoktól valószínűleg messze áll minden szemforgatás, ami aztán a huszadik század munkásmozgalmi vezéreire lett jellemző. Ezért akár pozitív hős is lehetne, talán ő volt az utolsó ilyen a munkásmozgalomban...

– **Mi a titka, hogy ennyire vonzóatok a közönséget, s nemcsak punkokat?** – MF: Hogy hitelesek vagyunk a szemükben. Tőlünk távol állt mindenféle biznisz, meg ami néhány együttesről eléggé lerí, hogy nem egészen úgy gondolják, ahogy előadják meg mondják. Nem érkeztünk soha a koncert helyszínére repülővel, helikopterrel, nem kísérték bodyguardok – pedig megóvott volna egy-két nagy versőtől... (nevet), tavalyelőtt is megrohantak a skinheadek. Tíz éve azt tesszük, ami jól esik.

BB: Nem ebből élünk, nem hajt senki bennünket, hogy most újra össze kell dobni egy lemezt, most ezt kell, meg azt... Amikor jólesik, kiadunk. Nem függünk senkitől, ilyen szempontból azt csinálunk, amit akarunk. Talán ezért is kedvelnek minket.

MF: Hiszek abban, hogy egyes figurákról lerí, hogy kicsodák. Viliről már többfelé mondták, hogy ő a magyar Sid. Lehet, hogy nem egy nagy tigris a hangszerén, de mindenféle részegeskedése és megbízhatatlansága ellenére nélkülözhetetlen színpadi kellék, akiért rajonganak, igazi kőpunk hős... nem egy intellektuális figura, de olyan, akire azt mondják, hű de laza arc... Rólunk látják, hogy ez tők olyan gyerek mint én, csak én itt a színpad előtt, ő meg fönn. Azonosulni tudnak velünk, fontos a punkzenében, hogy a közönség ne különüljön el a zenekartól. Nem kell senkitől engedélyt kérniük, hogy bejuthassanak az öltözőnkbe. Bármiikor leülhet velem beszélgetni, piálni, akár a nyakamba is hányhat, vagy amit akar, és ezért nem fogom megverni...

BB: Többen mondták, hogy azért szeretnek jönni a koncertre, mert nem nézzük le a közönséget, ugyanúgy együtt piázunk velük, vagy akármit. Nem csak lenyomjuk a bulit és elhúzzunk, hanem szívesen maradunk velük, az az igazság, hogy elég mulató társaság vagyunk.

Koszits Attila

